

sőt eszük ágában sem volt, hogy a város vendégszeretét igénybe vegyék és a szegedi egyetemi ifjúságot kitüntessék megjelenésükkel.

Az üres vonat természetesen nagy konsternációt keltett a szegedi diákegyesek között. Dr. Varga Zsigmond még az állomáson megbeszélést tartott alvezéreivel, akik leszögezték, hogy

csufos becsapás történt.

Az állomásról telefonon felhívták a polgármestert, hogy a külföldi delegátusok szegedi leutazása eddig ismeretlen okokból elmaradt. Így elmaradt a szombat esti ujszegedi halpaprikás is, ellenben úgy döntöttek, hogy az előre elkészített vasárnapi programot

külföldiek nélkül is lebonyolítják.

A MEFHOSz szegedi csoportjának indítványára a polgármester a szegedi diákok vezetőit vasárnap délután meghívta Alsótanyára, mert ott már tegnap leölték a birkákat, két hordó bort fejtettek le és három hordó sör várta a csapraülést.

A szegedi MEFHOSz elnöksége

szombaton este a történekről a következő közleményt küldte be a *Délmagyarországnak*:

„A MEFHOSz szegedi csoportjának ifjúsága hetek óta lázas izgalommal készült a nemzetközi diákkongresszus Budapesten tartózkodó tagjainak szegedi fogadására s a külföldi diákok itt tartózkodásának alkalmára fáradságot nem ismerően, igazi magyaros vendégszeretettel áthatva, szép ünnepségeket készített elő. Az ünnepségek sikerét a város, a katonai hatóságok, különböző társadalmi és sportegyesületek és a nagyközönség soraiból sokan, nemkülönben az egyetem hatósága is hathatós támogatásával igyekezett biztosítani.

Az ifjúság nagyszámban vonult ki a tegnap délutáni gyorsvonathoz vendégei fogadására, noha tegnap délelőtt Budapestről oly hírek érkeztek, hogy az ifjúság budapesti központi szervei a külföldi diákok szegedi útját

nem készítették kellően elő,

azt az utolsó pillanatban bizonytalannak nyilvánították, sőt anélkül, hogy azt a MEFHOSz szegedi csoportja előtt kellően megindokolták volna — *váratlanul lemondták*. A váratlan lemondás kínos helyzetbe hozta a MEFHOSz vezetőségét, nemcsak a nagyközönséggel szemben, mely meghívására tömegesen készült az ünnepségekre, — hanem a polgári, katonai és társadalmi testületekkel szemben is, kik oly megértően igyekeztek ifjúságunk nemes intenciója törekvéseit előmozdítani.

A MEFHOSz szegedi csoportjának elnöksége, — míg egyfelől

szigorú vizsgálatai szorgalmaz

a tekintetben, hogy kit terhel felelősség a külföldi diákok szegedi útjának ily szokatlan körülmények között való elmaradásáért, másfelől indítatva érzi magát, hogy ezúton is mélyen érzett hálás köszönetét nyilvánítsa a város, az egyetem, a katonai hatóságok, társadalmi alakulatok és a helyi sajtó részéről nyilvánított megértő támogatásért.

Az egyetemi ifjúság mélyen fájlalná, ha akarata és szándéka ellenére, e rajta kívül álló sajnálatos okok folytán, a nagyközönségnek az ünnepségeire való készüléssel kapcsolatban nehézséget okozott volna, megértő szeretetére apellálva, ennek felelősségét fentiek alapján magáról elhárítani kénytelen.

Szeged, 1929 augusztus 24. Varga Zsigmond, a MEFHOSz szegedi csoportjának elnöke, ifj. Dudás Béla titkár h.

Márton Ilona, Gizella lér 4. sz.
Rajzokat, tervezéseket,
himzést olcsón vállal.
Kézimunkafonalak nagy választékban.

Az előrehaladott saison miatt a rakláron levő nyári cikkeket

e hó 31-ig ismét 10% engedménnyel árusítjuk.

Szabó L. és Társa Szeged, Kárász ucca 8.

514

A rotterdami kikötőben

Rotterdam, augusztus 20. A munka városa Rotterdam. Itt nincsenek osztályok, itt csak egy osztály van: a dolgozók osztálya. Itt minden ember egyforma, legfeljebb az egyik építi a hajót, a másik irányítja a daru vagy a kormány kerekét. Reggel megindul a hajrá, délben egy lélekzetvételnyi hideg lunch és zúgnak a gépek, kopognak a kalapácsok, jár az emelődaru a tovább surranó hajók közt, estig.

Tegnap végighajóztam a kikötőt. A gőzkompok egyik átkelő állomásától indultam, ahol két hatalmas vasszörny segíti át a Maas-on hid helyeit az igyekvő teherautók és biciklisek hadát. A Maasnak csak két hídjá van, hidak helyett ezek a gőzkompok bonyolítják le a forgalmat. Ez a két híd is olyan, hogy nem akadályozza az óceánjárók feljövételét, mert az egyik híd a közepén szétválva a két parti pillérről felemelhető, a másik viszont, a vasúti híd, úgy van építve, hogy a parti pilléreken 60 méter magas vasszerkezeten egészen azok tetejéig húzzák fel a híd vízfeletti részét.

Rotterdam tulajdonképpen nem a tenger partján fekszik, hanem onnan Huck von Hollandtól mintegy 20 kilométernyire benne a Maas folyó torkolatánál. A Maas itt igen széles, de még ezt is többszörösen kibővítették egyes öbölsejű, kiépített kikötőkkel. Mikor elindul társaságunkkal a hajó, akkor engedik le éppen a függő vasúti hidat, hogy beengedjék rajta az ostendei gyorsot. Szokatlanul érdekes ez a kép. Átrobog a kis vasgigó és utána felhúzdik ismét a levegőbe a híd, hogy utat adjon egy nagy háromkéményűnek, amelyik kifelé tart a tengerre. A kilométer széles vizen közben tarka összevisszaságban, sipolva, túlkölve nyüzsgő ezer és ezer apróbb-nagyobb hajó. Elegáns jachtoktól a szénszállító sleppig. A sirályok fölött repülőgépek száll és füstfelhők vetnek árnyékot a vastagon olajos vízre. Két, Indiából jött, acélszürke óceánjáró korlátjáról kötelekről deszkaállvány lóg, rajta emberek tisztítják a hajót. Közben hatalmas rakodódaruk csapjai szednek ki a hajó gyomrából titokzatos csomagokat. Percekig sem tart és már egy Holland-amerikai személyszállító kolosszus talpával tapossuk a csapkodó hullámokat. Holnap mennézzük belülről ezt a hajóóriást a nagy fedett uszodájával, a játéktérmeivel, a koncerthalljával és gépmonstrumaival együtt. Arébb ismét vásárcikket harapnak a rakodó daruálcapsok, hogy beleszórják egy folyami sleppbe, amelyik elviszi, talán a Rajnára, valamelyik kohóhoz. Ugyancsak felsülne, aki meg akarná számolni itt a hajókat, vagy a darukat, amelyek a hajók körül hajladoznak, nyulnak, emelnek végeláthatatlanul a leszerelt árbócok között.

Kikerüljük az uszó bójákat és irányt veszünk a tenger felé, ki a dokkokhoz. Oda, ahol a javítások, az építések folynak. Itt azután egészen más természetű az élet. A dokkokban és a vizen álló hajókon velőkéig ható kalapácsropogás, lángfűrés, szikrák, lógó-állványok erdeje és mindenek fölött az a dokk-óriás, ami méreteivel tulszárnyal mindent. Ez a németeké volt eredetileg, de elvették a franciák és mert kevesek voltak hozzá, eladták a hollandoknak. Most a franciák is idehozzák nagy hajóikat, ha javításra szorulnak. Micsoda dokk ez! A két szélén égbenyuló, nyolcnyolc méter széles, acélfalai között — amelyekben a génei vannak — egy norvég bálnavadász

hajót javítanak. A dokk két fala közötti acélpadlón van aláállványozva ez a hajó, acéllemez oldal legalább 30 méter magas. A hátulján két propellerlapátja van, ezek is meg vannak darabonként 10 méter hosszúak. Fölöttük jókora nyílás megy föl a hajótestbe, itt húzzák be az elejtett bálnát, amit még a hajón feldolgoznak és mire visszatérnek a vadászatról, a bálnaszirt már hordókba, olvasztva hozzák.

Valóságos légionárszok itt ezek a munkások, akik a hajókat javítják. Ugy másznak föl 10—20 méterre lógó állványokról, s köteleken fel a fedélzetre, mint ahogy más a lépcsőn jár. Egyik ilyen munkásállvány a másik mellett lóg a levegőben és lángok, szikrák csapódnak, kalapácspörölyök rajtuk, miniummal, festékekkel vonják be az oldalakat.

Felmászom a dokkfal lépcsőjén én is a tetőre és leereszkedem a falban emeletesen elhelyezett gépházba. Óriási dinamók, szivattyúk, gépek vannak itt. Egy géppésszel elmagyaráztam a dokk mechanikáját. Olyan ez, mint a buvárhajó. A dokk hajótestét megtelítik vízzel, hogy lesüllyedve ráállhasson a javítandó hajó és aztán újból szivattyúzva a vizet, az egész kiemelkedik.

Sipol a kis hajónk, indulnunk kell vissza a városba. Még egy utolsó séta a tekintetünkkel mindazon, ami egy délutánra talán a miénk volt és partra szállunk.

Lenyűgözve látja az ember azt a hatalmas munkát, ami itt folyik. Szinte önmaga előtt szégyenkezve fogadja el később a Rotterdam város által adott uzsonnán a habzó poharat, hiszen nem ő csinálja mindezt, ő csak gyönyörűséggel csodálta végig az egészet.

Dr. Cserzy Mihály.

A Hungária győzött, a Bocskay kikapott

Budapest, augusztus 24. Ma kezdődtek meg a Hungária-úti pályán a Paramount-serlegért folyó mérkőzések.

Wiener Alt. Club—Bocskay 4:3 (2:2)

A bécsiek az első gólt Weisz lövéséből a 6-ik percben szerzik meg. A 24-ik percben Braun újabb gólt lő. (2:0.) A debreceni csapat ellenoffenzívája sikerrel jár s a 31-ik percben gólt érnek el. Semler révén a 42-ik percben kiegyenlít a Bocskay. Szünet után erős az iram, végül is a bécsiek Huber révén újabb gólhoz jutnak. A következő percekben Budai Lajos megsérül és tíz percen át helyettesíteni kell, amit a bécsiek jól kihasználtak és újabb gólt szereztek. (4:2.) A Bocskay állandóan a bécsiek területén tanyáz és a 40-ik percben szépit az eredményen. (4:3.) A hátralévő időben azonban a kiegyenlítés nem sikerült.

Hungária—Wiener Sport Club 2:0 (2:0)

Biró Auspitz Sándor. A Hungária sokkal jobb volt ellenfelénél, de rajta is mutatkozott az összeszokottság hiánya. A Hungária a 25-ik percben kornert ért el és az ivelt labdát Kalmár gólbá rugta (1:0). A bécsiek alig vannak frontban. A 35-ik percben Hirzer beadását Kalmár góllá értékesíti (2:0). Szünet után a bécsiek sikerrel állnak ellent a Hungária támadásainak.